

I rammeafgørelsens artikel 7, stk. 1, litra b, er det endvidere bestemt, at fuldbyrdelse af en afgørelse om konfiskation ikke kan afslås med den begrundelse, at dansk lovgivning ikke foreskriver opkrævning af samme type skatter og afgifter eller ikke indeholder samme type regler om skatter, afgifter, told og valutahandel som lovgivningen i den stat, hvor afgørelsen er udstedt.

Disse bestemmelser om fleksibilitet i anvendelsen af kravet om dobbelt strafbarhed svarer til den forståelse af kravet, som lægges til grund i gældende praksis.

5.3.3 Andre afslagsgrunde

Rammeafgørelsen indeholder i artikel 7 regler om, i hvilke tilfælde fuldbyrdesstaten vil kunne afslå at anerkende og fuldbyrde en afgørelse om konfiskation fra en anden EU-medlemsstat. Afslag med henvisning til kravet om dobbelt strafbarhed er beskrevet ovenfor.

Der er tale om fakultative afslagsgrunde, som medlemsstaterne kan vælge at udnytte.

Justitsministeriet foreslår hovedparten af afslagsgrundene indsat i lovforslaget som ufravigelige, se nærmere nedenfor under hver enkelt afslagsgrund. Det skyldes, at der er tale om områder, hvor det allerede følger af dansk ret, at der skal gives afslag på fuldbyrdelse. I visse tilfælde skal udstedelsesstaten dog høres, inden der træffes beslutning om afslag. De tilfælde, hvor de danske myndigheder skal afslå at fuldbyrde en afgørelse om bødestraf, fremgår – ud over af lovforslagets § 32, stk. 1, jf. ovenfor – af § 33, mens tilfælde, hvor de danske myndigheder kan afslå at fuldbyrde en afgørelse om bødestraf, fremgår af § 34.

5.3.3.1 Princippet om *ne bis in idem*

Det følger af rammeafgørelsens artikel 7, stk. 2, litra a, at fuldbyrdelse kan afslås, hvis fuldbyrdelsen vil være i strid med princippet om *ne bis in idem*.

Princippet om *ne bis in idem* er ikke defineret i rammeafgørelsen, hvorfor de nærmere betingelser kan fastlægges i national ret.

Om gældende ret efter den europæiske konvention af 28. maj 1970 om straffedommes internationale retsvirkninger og i straffelovens § 10 a henvises til pkt. 4.3.3.1.

Det følger af lov om international fuldbyrdelse af straf, at afgørelser, som er omfattet af 1970-konventionen, kan fuldbyrdes efter reglerne i konventionens afsnit II, jf. afsnit I. Det indebærer, at Danmark vil være forpligtet til at afslå en anmodning om fuldbyrdelse af en konfiskationsafgørelse, hvis fuldbyrdelse

vil stride mod *ne bis in idem*-princippet som defineret i konventionen.

Formuleringen af bestemmelserne i §§ 33, stk. 2, og 35, stk. 2 og 3, svarer til formuleringen i §§ 7, stk. 2, og 8, stk. 1 og 2, hvorfor der henvises til bemærkningerne under pkt. 3.3.3.1.

Det er antaget i dansk retspraksis, at der i visse tilfælde kan rejses konfiskationssag, selv om straffesagen er afsluttet. Der kan bl.a. henvises til U 1996.463Ø, hvor der blev foretaget konfiskation af et parti heroin. Der var ved en fejl ikke blevet nedlagt påstand om konfiskation i den forudgående straffesag, hvor tiltalte bl.a. blev dømt for ulovlig indførsel af heroinen. Landsretten tillod, at konfiskationskravet kunne gennemføres, i hvert fald i et tilfælde som det foreliggende, hvor konfiskationspåstanden var begrænset til at angå et kvantum heroin i et af tiltalte erkendt forhold, hvor konfiskation tillige kunne ske med hjemmel i straffelovens § 77 a, og hvor indgrebet ikke kunne anses for at være af særlig indgribende betydning for tiltalte.

Bestemmelserne i §§ 33, stk. 2, og 35, stk. 2 og 3, medfører ikke begrænsninger i adgangen til at fuldbyrde en konfiskationsafgørelse i sådanne tilfælde.

5.3.3.2 Jurisdiktion

Efter rammeafgørelsens artikel 5, stk. 2, litra f, kan fuldbyrdelse afslås, hvis afgørelsen er baseret på en straffesag vedrørende lovovertrædelser, som efter fuldbyrdesstatens lovgivning betragtes som begået helt eller delvis på dennes territorium eller på et sted, der ligestilles hérmed.

Fuldbyrdelse kan endvidere afslås, hvis afgørelsen vedrører handlinger, som er begået uden for udstedelsesstatens territorium, for så vidt fuldbyrdesstatens lovgivning ikke hjemler adgang til retsforfølgning for tilsvarende lovovertrædelser, hvis de er begået uden for fuldbyrdesstatens territorium. Bestemmelsens andet led gør det muligt at nægte fuldbyrdelse i visse tilfælde, hvor udstedelsesstaten udøver ekterritorial jurisdiktionskompetence – dvs. foretager strafforfølgning af handlinger begået uden for den pågældende medlemsstats eget territorium.

Tilsvarende afslagsgrunde findes i rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre mv. og i udkast til rammeafgørelse om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på bødestraffe.

1970-konventionen indeholder en generel mulighed for at afslå fuldbyrdelse i tilfælde, hvor handlingen er begået uden for udstedelsesstatens territorium.

Justitsministeriet finder, at der også i forhold til fuldbyrdelse af afgørelser om konfiskation bør medta-